

[Statsministeren]

produkter kommer fra den, kan vi få en virkelig saglig debat, der også kan give fremskridt på disse områder.

(Kort bemærkning).

Marianne Bentsen-Pedersen (SF):

Jeg vil selvfølgelig gerne sige tak for, at statsministeren har modtaget forslaget så positivt. Når nu statsministeren siger, at dette selvfølgelig tilgår mediekommissionen, var jeg godt klar over det, men spørgsmålet er: hvornår bliver det behandlet i mediekommissionen? Jeg vil gerne spørge statsministeren, om han har benyttet sig af den ret, han har til at forelægge det for mediekommissionen til en hurtig behandling.

Arne Melchior (CD):

Jeg skal nøjes med at anmelde lidt uenighed med statsministeren med hensyn til, hvad der sker, når først man nedlægger nogle blade, hvor besværligt det er at oprette dem igen, men det kan vi drøfte privat.

Jeg vil blot gøre opmærksom på en konkret misforståelse med hensyn til fradrag og bidrag. Der talte jeg netop om noget, som statsministeren senere kom ind på, nemlig vedrørende politisk arbejde, altså ud over pressen. Det var ikke min tanke, at man skulle have fradrag for bidrag til pressen, men derimod til politisk arbejde. Jeg tror i hvert fald, det er noget, der må tales om, og jeg har glædet mig over, at der også på dette område ligesom på området pressestøtte er meget stor overensstemmelse mellem regeringens synspunkter og mit eget partis.

Jeg er ikke enig med de ordførere, der har sagt, at statstilskud automatisk eller sandsynligvis fører til statsstyring. Jeg vil nævne ét eksempel: teaterområdet. Jeg tror ikke, det er forekommet, siden Kaj Munks skuespil »Han sidder ved smeltediglen« blev afvist af Det kgl. Teater i 1938, formentlig efter samråd med udenrigsministeriet – jeg sætter en parentes om besættelsestiden – at teaterområdet har været statsstyret, skønt det har været statsstøttet, og netop når vi taler om Det kgl. Teater, er der tale om en støtte af størrelsesordenen 100 mill. kr. om året. Jeg har siddet 5 år i Det kgl. Teaters tilsynsråd, og jeg kan herudfra sige, at jeg har den erfaring, at der ikke bare ikke forekommer statsstyring, men

der forekommer heller ikke den mindste andtydning af noget forsøg derpå.

Så bragte hr. Wilhjelm distributionsstøtten ind, og det skal han have ros for, fordi her er jeg helt enig, og jeg tror, at når alt efterhånden engang er blevet kulegravet, vil man meget sandsynligt kunne centrere sig om distributionsstøtte, dels fordi det nok er den mest neutrale måde at give støtte på, dels er vi allerede gennem posttakster inde på en distributionsstøtte.

Jeg vil gerne gøre opmærksom på et forhold, som er beklageligt, men som er svært at rette, og det er, at abonnenter af en avis får avisen billigere end løskøbere. Vi ved, at det i dag koster 1 kr. 60 øre at få et brev udbragt, i hvert fald når det skal være fra aften til morgen, som det skal, når det drejer sig om dagblade. Jeg har ikke lige undersøgt det i de senere måneder, men for et års tid siden undersøgte jeg forholdet mellem brevporto og det, det koster Bladkompagniet i København at udbringe en avis, og det var cirka samme beløb. Det vil sige, at det koster halvdelen af avisens pris at få den bragt, og det får abonnenten gratis, han, som kan gå i sine tøfler ud til entrédøren og hente sin avis, i modsætning til ham, som skal tage sko og frakke på og gå ud i blæsten for at hente avisen. Det er en service, avisen giver for at have faste kunder – bortset fra rabatten. Ud over rabatten for at være fast kunde får man simpelt hen halvdanden krone foræret for hver avis. Det er svært at rette, fordi det er en dyb tradition i det danske bladmønster, og da det formodentlig ikke kan ændres ved at sætte avisen de halvdanden krone op, for så dræber vi aviserne ad den vej, tror jeg, at det er distributionsstøtten, der en skønne dag bliver løsningen. Jeg håber, den dag oprinder så snart som muligt.

Ib Christensen (DR):

Statsministeren kom med en udtalelse, som jeg går ud fra ikke helt skal opfattes, som den lød, ellers vil jeg gerne have en berigtigelse, idet statsministeren nævnte, at regeringen havde overvejet eller vurderet tanker om støtte til politiske partier og pressen. Det er navnlig det med støtte til politiske partier, der foruroliger mig lidt. Tumler regeringen med planer om det, eller skulle det forstås på den måde, at der skulle ydes en